

Реферат на тему: "Махабхарата і Рамаєна — визначні пам'ятки індійського епосу"

Тематично-літературні

Даний реферат виконаний командою сайту

www.ukrreferat.com — найбільшого сайту з українськими рефератами та курсовими роботами!

РЕФЕРАТ

на тему:

Махабхарата і Рамаєна — визначні пам'ятки індійського епосу

Махабхарата — енциклопедія давньоіндійського життя

Махабхарата (буквальний переклад — підтримуючий воїн) — велика оповідь про Бхаратів, епічна поема про боротьбу між двома родами — Пандавами і Кауравами.

Датується першою половиною I тис. до н.е. Належить до священного переказу — смриті. Складається з 100 тисяч двовіршів (шлок), розподілених на 18 книг. У Махабхараті згідно з традицією розрізняють три верстви, або редакції, що називаються Вайшампаяни, В'яси і Сауті.

Махабхарата створювалась століттями, філософські концепції, викладені в ній, хоч і відзначаються загальною спрямованістю, проте далеко не однорідні. У Махабхараті, на відміну від Упанішад, де філософія подана в несистематизованому вигляді, з'являються цілі філософські трактати і концепції, які мають більш фіксований понятійний апарат.

Саме в цей період виникають головні філософські системи Індії. Основні серед них — Санкх'я і Йога. У Махабхараті поряд з релігійно-ідеалістичними концепціями більш повно відображено, ніж в Упанішадах, матеріалістичні вчення (вчення Панчашикхи).

Найбільш вагомими текстами філософського змісту є: "Книга Санатсуджати" (5 книга), "Бхагавадгіта" (6 книга), "Мокшадхарма" (12 книга), "Анугіта" (14 книга).

У світовій літературі немає книги більш обширної. Не море — цілий океан поезії: 200 000 віршованих рядків, майже 16 Гомерівський "Іліад".

По суті, в протистоянні були не тільки двоюрідні брати — 5 Пандавів і 100 Кауравів. Одна в битві приймали участь не тільки їх близькі і далекі родичі, але майже все населення Древньої Індії, багатомільйонні маси різношерстих племен.

Благородні Пандави були і до цього часу залишають народними улюбленцями. Каурави, серед яких також немало було гідних вождів, їм заздрили з самого дитинства і намагалися — спочатку оббрехати, лишити їх по праву належного їм царства, а потім і взагалі загубити. Через це і розгорілася велика битва — на фоні великих пристрастей.

Древні автори славилися вмінням описувати битви. "Махабхарата" тут не виключення. Не розділи — цілі книги присвячені кривавому зіткненню величезних армій і вишуканими поєдинками.

Поетична майстерність безвісних авторів "Махабхарати" досягло не бувалої і майже абсолютної майстерності. Про це говорить хоча б той факт, що, починаючи з ХІХ століття, ряд сюжетів вставних поем древньоіндійського епосу не раз надихали багатьох європейських поетів. Переклад на російську мову В.А.Жуковського поеми про Нале і Дамаянті — кращий тому доказ.

"Махабхарата" — не тільки поетична енциклопедія Древності, але і ще підручник мудрості. Не одне покоління індійців виховувалось на "Бхагавадгіті" ("Божественна пісня") — філософській поемі, вкрапленої в епос і акумулюювавшій в собі основні світоглядні і моральні принципи індійського менталітету.

Окрім цього "Махабхарата" містить у собі докладну інформацію про побут і звичаї древніх індійських народів. Через неї можна довідатися про релігійні традиції тих часів, про військові об'їзди, домашні обереги, традиції жінок і чоловіків тощо.

Доблесть, Любов і Мудрість — три головні кити, на яких стоїть "Махабхарата". А це, погодьтеся, опора самого життя.

Рамаяна: структура та герої

Епічна поема "Рамаяна" — твір індійського народу. Вона була створена в ІV столітті до нашої ери. Автор поеми невідомий. Ймовірно, кілька поколінь народних розповідачів казок діяли цей епос. У "Рамаяні" зображуються подвиги Рами — міфічного царевича, викрадення його дружини Сіти царем злих демонів Раваною, звільнення Сіти, її відхід з життя, подвижництво Рами і його піднесення на небо.

Цікавий образ оповідача поеми: це святий подвижник по імені Вальмики. Він шукає героя, що був би самим відважним і добродішним, красивим і мудрим. Оповідач схилиється до того, щоб зробити героєм своєї поеми царевича Раму, що відповідає всім цим вимогам. Такий зачин "Рамаяни".

В образі Рами можна знайти риси типового героя древнього епосу. Він улюблений син старого царя і спадкоємець престолу. У молодому віці Рама встиг зробити ряд подвигів: захистив обитель старого подвижника від злих демонів, зумів підняти чарівний лук бога Шиви і натягнути його тятиву.

Типові і сюжетні повороти "Рамаяни": гідному спадкоємцю заважає зійти на престол зла мачуха, що хоче побачити царем власного сина Бхарату. Не суперечачи волі батька, Рама, супроводжуваний своїм братом Лакшманою, відправився у вигнання. Народ проводжав свого улюбленця. Таким чином, Рама виявляє риси ідеального епічного героя: він слухняний волі батька, сполучає в собі мужність і стриманість. Читач переймається глибокою повагою до царевича, що вибрав добровільне вигнання.

Умер старий цар. Бхарата, впевнений у тому, що право на трон усе-таки належить Рамі, відправився на пошуки царевича. Свято поважуючий волю батька, Рама відмовився повернутися раніше призначеного терміну, рівним чотирнадцяти рокам. У вигнанні царевич не був бездіяльним. Він продовжував робити подвиги. Владика ракшасої-демонів Равана, що втратив у битві з Рамою своє військо, вирішив помститися царевичу і викрав його дружину — прекрасну Сіту. На думку Равані, ця втрата повинна була погубити ненависного йому Раму.

Автор "Рамаяни" зробив ланцюг подвигів царевича основною канвою свого оповідання. Рама і Лакшмана відправилися на пошуки Сіти. До них приєднався ще один чарівний герой — цар мавп Сугріва. Союзні війська людей і мавп осадили місто, у якому сховався Равана. Ця частина поеми складає найбільший інтерес. Читач, здається, сам знаходиться серед тих, хто осаджує Ланок.

Рама запропонував супротивнику добровільно здатися і повернути прекрасну Сіту, обіцяючи за це пощадити місто і самого Равану. Але владика рішуче відмовився. Почалася жахаюча битва, що не вщухала навіть уночі. Земля наситилася кров'ю, купи трупів оточували Ланку. Рама і його брат Лакшмана були важко поранені чарівними стрілами, і тільки допомога володаря птахів повернула їх до життя. Царевич Рама зійшовся в двобої з владикою ракшасів Раваною і убив його, після чого у світі запанували спокій і світ. Рама разом з коханою дружиною Сітою і Лакшманою повернувся додому після чотирнадцятилітнього вигнання і зійшов на царство.

"Рамаяна" — типовий приклад епічної поеми. У ній є і подвиги, і викрадення, і кровопролитні битви, і чудеса. Рама протягом тисячоріч залишається улюбленим героєм індійців, а також жителів Лаосу, Непалу й інших країн Азії. Образ славного царевича використовується в поетичних і музичних добутках, в утворах народного декоративно-прикладного мистецтва. Як і багато героїв епічних народних поем, Рама — приклад для наслідування, що втілює кращі риси національного характеру.

Отже, Рама — герой давньоіндійського епосу Рамаяна, найулюбленішої поеми індійців. У селах брахмани речитативом переказують її. Рама — герой, благородна людина, воїн, мудрий монарх і люблячий чоловік. Його дружина Сіта є уособленням жіночої вірності, любові й шляхетства, еталон індійської жінки. Загибель її символічна: чистота жінки є настільки святою, що тільки смерть змиває підозри. І хоч загибель Сіти руйнує щастя Рами, сама поема в цілому ніким в Індії не сприймається як трагедія. Рамаяна найкраще відображає національний дух індійців, їхній спосіб життя, думи, етичні й культурні цінності. Тому й не дивно, що Рама обожнений в уяві народу.

Список використаної літератури:

Волошин М.Я. Індійський епос. — М., 1992.

Українська та зарубіжна культура. Підручник / За ред. Козири. — К., 2002.

Світова культура / За ред. Ковальчука С.І. — М., 1998.